

درمان

اهداف کلی درمان عبارتند از: تخفیف علایم، کند کردن روند پیشرفت بیماری، و جلوگیری از بروز عوارض درمان در منزل معمولاً کافی است، اما اگر عفونت رخ دهد یا علایم بدتر شوند امکان دارد بستری کردن در بیمارستان ضروری باشد.

۱. ترک سیگار اهمیت زیادی دارد: از قرار گرفتن در معرض دود سیگار و مواد تحریک‌کننده نیز باید اجتناب شود.

۲. نصب سیستم تهویه مطبوع فیلتردار در منزل نیز ممکن است کمک کننده باشد.

۳. وضعیت سلامت نایزه‌ها را میتوان با استنشاق بخار آب، تخلیه نایزه‌ها به کمک تغییر وضعیت بدن، و فیزیوتراپی مخصوص قفسه سینه بهبود بخشید

۴. واکسن پنوموواکس (برای پیشگیری از ذاتالریه ناشی از باکتری پنوموک) و سلامه یک بار واکسن آنفلوانزا

۵. با پیشرفت بیماری ممکن است نیاز به اکسیژن وجود داشته باشد.

داروها

۱. داروهای گشادکننده نایزه تجویز میشوند. اول این درمان امتحان میشود و پس از ارزیابی پاسخ به آن، دوز دارو طوری تنظیم میشود تا اثرات جانبی به حداقل بررسند.

۲. آنتی بیوتیکها برای عفونت

۳. در بعضی از بیماران، مصرف کورتیکواستروئیدها ممکن است سودمند باشد.

۴. امکان دارد داروهایی برای اضطراب یا افسردگی توصیه شود، اما این داروها باید با احتیاط مصرف شوند زیرا بیمار نباید زیاده از حد تحت اثرات آرامبخش و خواب آوری این داروها قرار گیرد.

۵. تجویز آنتی تریپسین در مواردی که کمبود آن وجود دارد.

عوامل افزایش دهنده مخطر

■ قرار گرفتن در معرض دود سیگار (به خصوص بزرگسالانی که والدین آنها سیگار میکشیدند)

■ بروز ذاتالریه ویروسی در اوایل زندگی

■ سابقه خانوادگی آلرژی، یا بیماریهای تنفسی و ریوی

■ سیگار کشیدن

■ پیری

تشعیین

امکان دارد آزمایشات تشخیصی شامل موارد زیر باشند: آزمایش خون، بررسی کار ریه، سیتی اسکن و عکس قفسه سینه

عواقب مورد انتظار:

کاهش تدریجی کار ریه. اما با درمان میتوان علایم را کاهش داد و از عفونتها پیشگیری کرد. درمان به شما کمک خواهد کرد تا زندگی فعال و پر بارتی داشته باشید

طول عمر کاملاً متغیر است. در بیماران جوانتر امکان دارد پیش آگهی خوب باشد، در حالی که در بیماران مسن تر پیش آگهی بدتر است، به خصوص اگر مشکلات دیگری مثل تند شدن ضربان وجود داشته باشد. همچنین بیمارانی که در مناطق کوهستانی زندگی میکنند طول عمرشان کمتر است.

عوارض احتمالی

عفونتها مکرر؛ اضطراب و یا افسردگی

سایر عوارض عبارتند از: پرفشاری خون ریوی، قلب ریوی (منظور قلبی که در اثر مشکل ریه خود دچار مشکل شده است)، پلی سیتمی (پرخونی) (ثانویه،

تشکیل حفره هایی در ریه، و نارسایی تنفسی

پیماری انسداد ریوی مزمن:

بیماری انسداد ریوی مزمن اصطلاحی است که برای انسداد مزمن مجاری هوایی ناشی از آمفیزم، برونشیت مزمن یا ترکیبی از این اختلالات به کار میرود.

غالباً، ترکیب شامل برونشیت و آمفیزم است. بروز این بیماری مرتبأ در حال افزایش است. مردان بیشتر از زنان دچار این بیماری میشوند

علایم شایع

❖ برونشیت: سرفه مکرر یا حملات سرفه قطاری که معمولاً خلط داراست.

❖ تنگی نفس: تنگی نفس که طی چندین سال بر شدت آن افزوده میشود.

❖ وجود خلطی که ضخیم است و به سختی میتوان آن را خارج کرد. رنگ و خصوصیات خلط بر حسب این که عفونت وجود داشته باشد یا نه، متغیر است.

❖ آمفیزم: غالباً در مراحل اولیه علامتی وجود ندارد.

❖ گاهی بروز عفونتها مکرر در ریه ها یا لوله های نایزه های

❖ خس خس یا سرفه در حد کم

❖ خلط در حد خیلی کم

❖ کاهش وزن

علل

✓ آسیب به ریه ها به علت التهاب و تحریک نایزه های ناشی از کمیود آنتی تریپسین (یک آمفیزم ارشی)

✓ عفونت ویروسی

✓ مواجهه شغلی با مواد تحریک کننده (مثالاً در مورد آتشنشانان)

✓ سیگار کشیدن

✓ آسودگی هوا

بیمارستان امام خمینی(ره) تقدیر

بیماری انسداد ریوی مزمن

تھیہ کنندہ: سوپروایزر آموزش سلامت (شہین بالندہ کارشناس)

ارشد پرستاری

تایید کنندہ: دکتر ولیزادہ (متخصص داخلی)

1403

کد

04435661820

داخلی

منبع: برونو رو سودارت

از افراد سرما خورده یا مبتلا به هر نوع عفونت، بخصوص

عفونت تنفسی فاصله بگیرید.

از قرار گرفتن در گرما و سرمای زیاد اجتناب کنید، زیرا می

تواند باعث افزایش خلط و تنگی نفس شما گردد.

اسپری های خود را به روش صحیح و در زمان مناسب

استفاده کنید.

تنفس ورزشی

اولین ورزش عبارت است از: تنفس با لب های کمی بسته برخی

از بیماران مبتلا به COPD دارای مشکلاتی در بیرون دادن

نفس می باشند. لذا هوا در ریه زیاد می شود و ریه نمی تواند به

خوبی منسق شود: تنفس با لب های بسته کمک به تنظیم این

مشکل می کند. برای این کار راحت در یک جا بنشینید و یک دم

عمیق از طریق بینی، بکشید. لب های خود را ببندید و بازدم

کنید (لب ها باید درست مانند سوت زدن مقداری باز باشد).

توجه: هوا را با فشار از ریه ها خالی نکنید، بلکه باید زمان بازدم سه

برابر زمان دم باشد. این روش هنگامی که تنگی نفس دارید، به

شما کمک خواهد کرد تنفس خود را تنظیم کنید.

دومین ورزش، ورزش تنفس دیافراگم می باشد. این روش کمک به

تقویت عضله دیافراگمی می کند، بنابراین افراد در هنگام تنفس از

انرژی کمتری استفاده خواهند کرد.

برای انجام این ورزش، به پشت دراز بکشید و زانوهای خود را خم

کنید. یک دست خود را بر بالای قفسه سینه و دست دیگر را

برروی شکم خود بگذارید.

هنگامی که دم و بازدم می کنید، قفسه سینه خود را نگه دارید و از

معده برای تنفس استفاده کنید. این ورزش را باید مدت ۵ تا ۱۰ دقیقه و سه بار در روز انجام دهید.

توصیه ها

از مواد محرك تنفس مثل سیگار پرهیز کنید و حتی به محیط هایی که آلود به دود سیگار هستند وارد نشوید.

از قرار گرفتن در محیط های شلوغ و سربسته خصوصاً در فصلهای که آنفولانزا شیوع بالای دارد پرهیز کنید.

در اول پاییز با پیشک خود در مورد تزریق واکسن آنفولانزا مشورت کنید.

در صورتی که تنگی نفس شما با اسپری بطرف نمی شود، به اولین مرکز درمانی مراجعه کنید.

مواد غذایی پرکالری و پرپروتئین مصرف کنید.

تعداد وعده های غذای خود را افزایش داده ولی حجم غذا مصرف را در هر وعده کاهش دهید.

غذاهای نفاخ (کلم، بادمجان و غیر) مصرف نکنید.
مایعات بیشتر بنوشید.

رژیم غذایی شما سرشار از ویتامین های گروه ب،
ویتامینهای کا، ت، آ و اسید فولیک باشد.

خواب و استراحت کافی داشته باشید. ساعت استراحت روزانه خود را تنظیم کنید.

کلیه عوامل استرس زا را از خود دور کنید.
لازم است اتاق شما تهویه مناسب داشته باشد.

از مخدوها و آرامبخشها استفاده نکنید.
روزانه در هوای آزاد ورزش کنید.

برای حفظ رطوبت محیط از بخور سرد استفاده کنید.
در هوای گرم از تصفیه کننده هوا استفاده کنید.

چنانچه در محیط سرد قرار می گیرید از ماسک صورت و شالگرد استفاده کنید.